

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Antoni Bojańczyk

w sprawie **M. G. i M. D.**,
skazanych z art. 53 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 11 marca 2022 r.
wniosku o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego: Michała Laskowskiego,
Dariusza Kali i Włodzimierza Wróbla
od udziału w rozpoznaniu kasacji obrońców od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z
dnia 4 czerwca 2019 r., sygn. II AKa (...)
(sygn. kasacyjna III KK (...)),
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. i art. 41a przed średnikiem k.p.k.

postanowił:

- 1. nie uwzględnić wniosku o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego Dariusza Kali i Włodzimierza Wróbla;**
- 2. w pozostałym zakresie wniosek o wyłączenie sędziów pozostawić bez rozpoznania.**

UZASADNIENIE

W dniu 26 stycznia 2022 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek (datowany na dzień 21 stycznia 2022 r.) skazanego M. G. żądający „wyłączenia całego składu sędziowskiego w osobach SSN Michał Laskowski, SSN Włodzimierz Wróbel, SSN Dariusz Kala” od udziału w rozpoznaniu kasacji obrońców od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 4 czerwca 2019 r., sygn. II AKa (...) (sygn. postępowania kasacyjnego III KK (...)). Skazany wskazał m. in. na to, że — w jego ocenie — cyt.: „istnieje uzasadniona obawa, że

Sędziowie [...] nie będą bezstronni, a wręcz będą ukierunkowani w rozpoznawaniu sprawy kasacyjnej o sygn. III KK (...), a ich wszelkie działania w/w sprawie doprowadzą do z góry zaplanowanego orzeczenia w postaci oddalenia kasacji złożonej przez adwokata M. L., pełnomocnika skazanego M. G.”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Żądanie wyłączenia sędziów Sądu Najwyższego Dariusza Kali i Włodzimierza Wróbla od udziału w rozpoznaniu kasacji obrońców od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...), sygn. II AKa (...) (sygn. postępowania kasacyjnego III KK 8/20), nie zasługiwało na uwzględnienie jako wręcz oczywiście bezzasadne.

Dopatrywanie się przez skazanego istnienia podstaw do wyłączenia SSN Włodzimierza Wróbla od udziału w sprawie w okoliczności, że we wcześniejszej fazie postępowania kasacyjnego Sędzia ten wypowiedział się odnośnie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia zamieszczonego w kasacji wniesionej w imieniu skazanego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 2020 r., sygn. III KK 8/20, k. 53 *akt sygn. III KK 8/20*) zasadza się na oczywistym nieporozumieniu. Rozstrzygając w przedmiocie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia Sędzia ten — czego nie dostrzega skazany — nie wypowiedział się wszak stanowczo w przedmiocie kasacji i wyartykułowanych w niej zarzutów, tj. nie stwierdził ani tego, że podniesione w tym nadzwyczajnym środku zaskarżenia zarzuty są zasadne bądź też że zarzuty te nie są zasadne. Ustalono — i to wyłącznie w sposób prowizoryczny, tylko na potrzeby badania istnienia podstaw do ewentualnego uwzględnienia wniosku o charakterze incydentalnym (wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia), na przedpolu „właściwego” orzekania kasacyjnego — że jedynie wstępna ocena kasacji nie dostarcza w tej fazie postępowania kasacyjnego podstaw to stwierdzenia, iżby podniesione w kasacji zarzuty można było ocenić jako o c z y w i ś c i e zasadne. Wypowiedziano w tym postanowieniu myśl, że cyt.: „nie przesądzając ostatecznego wyniku postępowania kasacyjnego, trzeba stwierdzić, że zawarta w kasacji obrońcy skazanego argumentacja nie jest tego rodzaju, aby można było mówić o ewidentnej, a więc oczywistej wadliwości kwestionowanego wyroku sądu odwoławczego”.

Całkowicie pozbawione jakichkolwiek podstaw faktycznych jest więc twierdzenie skazanego zawarte we wniosku o wyłączenie, że cyt.: „z treści tu przeze mnie przytoczonej jasno wynika, że dla SSN Włodzimierza Wróbla, kasacja mojego obrońcy jest bezzasadna, a więc Sędzia ten już wyraził swoje stanowisko w temacie zasadności kasacji”. Sformułowanie to zdaje się wynikać z niedostatecznie wnikliwej lektury motywów postanowienia w przedmiocie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia zaskarżonego

kasacją. Uzasadnienie tego postanowienia nie tylko nie daje asumptu do twierdzenia, że SSN Włodzimierz Wróbel zmanifestował w tym judykacie swój kategoryczny stosunek do zarzutów kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego M. G., ale nie sposób także potraktować tej wypowiedzi procesowej jako wyrażonej przez Sędziego antycypacji treści przyszłego orzeczenia Sądu Najwyższego w przedmiocie nadzwyczajnego środka zaskarżenia wniesionego w imieniu skazanego M. G.. Sędzia objęty wnioskiem o wyłączenie wyraził wyłączenie zapatrywanie, że zarzuty kasacyjne nie mają charakteru oczywiście zasadnego. Jeśli chodzi o rozstrzygnięcie w przedmiocie skierowanego do rozpoznania na rozprawie nadzwyczajnego środka zaskarżenia adw. M. L., obrońcy M. G., to jest rzeczą oczywistą, że w dalszej fazie postępowania kasacyjnego możliwe będzie wydanie orzeczenia o przewidzianej prawem procesowym treści — trudnej jednak do przewidzenia na obecnym etapie postępowania (na co jednoznacznie wskazuje się w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 2020 r., sygn. III KK 8/20). To ostatnie rozstrzygnięcie dotyczy bowiem wyłączenie zasadności wniosku o wstrzymanie orzeczenia złożonego w oparciu o przepis art. 532 § 1 k.p.k. i nie stanowi swoistego prejudykatu w postępowaniu kasacyjnym. W żaden sposób nie rzutuje na kierunek rozstrzygnięcia odnośnie kasacji. Nie oznacza ono nawet, iżby procesowo niedopuszczalne było w przyszłości uznanie zarzutów postawionych w kasacji obrońcy M. G. za oczywiście zasadne.

Jeśli chodzi o wniosek o wyłączenie SSN Dariusza Kali, to skazany ograniczył się w tym zakresie jedynie do lakonicznego wyrażenia swego subiektywnego przekonania, że cyt.: „wątpi [on], aby [Sędzia] znalazł się w obecnym składzie sędziowskim bez konkretnego powodu i w związku z tym [ma] ogromne i uzasadnione wątpliwości co do jego bezstronności”. M. G. nie przedstawił wszelako żadnych okoliczności świadczących o tym, że sędzia do „obecnego składu sędziowskiego” został wyznaczony „z konkretnego powodu”, który to powód miałby podważać przymiot bezstronności sędziego. Daleko idące supozycje autora wniosku dotyczące tego, że Sędzia objęty wnioskiem będzie działał cyt.: „w myśl pozostałych dwóch sędziów” nie zostały w żaden sposób umotywowane i skonkretyzowane we wniosku o wyłączenie, Mają one zupełnie dowolny charakter i są pozbawione jakiegokolwiek racjonalnego uzasadnienia.

Wniosek o wyłączenie w swej pozostałej części, tj. w tym zakresie, w którym dotyczy on wyłączenia od orzekania w sprawie Prezesa Sądu Najwyższego - SSN Michała Laskowskiego w związku z wydaniem przezeń orzeczenia z dnia 23 lutego 2017 r. w sprawie o sygn. IV KK 19/17, należało pozostawić bez rozpoznania. Jest on bowiem oparty na tej samej podstawie faktycznej, co wniosek złożony przez skazanego wcześniej w toku postępowania, tj. w trakcie rozprawy przed Sądem Najwyższym (protokół rozprawy z dnia

19 stycznia 2022 r. przez Sądem Najwyższym, *k. 119 akt sygn. III KK 8/20*). Wniosek ten został rozpoznany: Sąd Najwyższy go nie uwzględnił i nie wyłączył od orzekania w tym zakresie, w którym dotyczy on wyłączenia od orzekania w sprawie Prezesa Sądu Najwyższego - SSN Michała Laskowskiego (postanowienie SN z dnia 10 lutego 2022 r., *sygn. III KO 7/22, k. 123 akt sygn. III KK 8/20*). Obecnie zachodziła zatem konieczność pozostawienia bez rozpoznania kolejnego wniosku o wyłączenie dotyczącego tego samego sędziego opartego na tej samej podstawie faktycznej, co wniosek złożonym w wcześniejszej fazie postępowania i uprzednio rozpoznany — a to w myśl dyspozycji przepisu art. 41a przed średnikiem k.p.k.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.